

מפגש בישול מתכון עם זיכרון

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

אלמוג ניסים שמש

ז"ל

ילדות

אלמוג נולד בבת ים בתאריך ביום ה' בטבת תשל"ח (17.12.1977) בנם
הבכור של יוסף ויהודית ואח לימית, גל ואור.

על הילד שהיה

אלמוג ניסים היה תינוק חמוד, שמנמן ונוח. בהיותו בן שנה החל לבקר בגן הילדים ובלט בחביבותו ובפיקחותו". הוא היה קצת שובב", סיפרה אימו, "ומדי פעם נהג לברוח מהגן הביתה... כבר אז ידעתי שיהיה גיבור".

גיל ההתבגרות

את השכלתו היסודית רכש בבית הספר "נחשונים" שבבת ים. היה אהוב על הילדים ועל המורים וניכר בחוכמתו ובכישוריו. גילה עניין בעולם התעופה, ובגיל אחת-עשרה הצטרף לחוג טיסנים ולמד לבנות מטוסים עם מנועים.

גיל ההתבגרות

בשנת 1990 כשהיה כבן שתים-עשרה, עברה המשפחה לראשון לציון. אלמוג נקלט בחטיבת הביניים שבקריית החינוך "אמירים – מקיף ה" בעיר, והמשיך גם לחטיבה העליונה. תואר כתלמיד מצטיין וחברותי מאוד, מסביר פנים ונכון תמיד לעזור. גם בבית היה בן ואח למופת, וכיבוד הורים נחשב בעבורו ערך עליון. סייע לאימו בניהול ענייני הבית, שימש דוגמה לאחיו הצעירים והפגין כלפיהם דאגה ואכפתיות". תמיד היה אפשר לסמוך עליו, "סיפרו ההורים.

תחביבים ותחומי עניין

בתקופת ההתבגרות, אהב להאזין למוזיקת "ראפ – סגנון מוזיקלי של דיבור קצבי שהתפתח מתוך תרבות ההיפ הופ האמריקנית, וגם נהנה להאזין ללהיטי שנות החמישים והשישים שנכללו בפס הקול של הסרט הנוסטלגי "אסקימו לימון".

מגיל שש-עשרה משחק הכדורסל הפך לתחביבו המרכזי. בכיתה י"ב, בד בבד עם הלימודים המאומצים לקראת הבגרות, נטל חלק פעיל במופע הסיום. הודות להישגיו ולתרומתו החברתית זכה בתעודת "מצטיין ראש העיר". "עתידו היה מבטיח, ואלמוג החל לחלום על לימודי רפואה.

הגיוס לצה"ל

ביום 24 ביולי 1996 התגייס לצה"ל והוצב בחיל השריון. לאחר הטירונות עבר קורס חובשים קרביים שבסיומו הוצב כחובש קרבי בגדוד " – 403 אייל – " של חטיבת התותחנים (חטיבת האש. (215 באותה תקופה היו כוחות צה"ל וצד"ל (צבא דרום לבנון (פרוסים ברצועת הביטחון בדרום לבנון, ואלמוג לקח חלק באימונים, בתעסוקות ובפעילויות מבצעיות בגזרה.

השירות הצבאי

מתחילת שירותו התבלט במקצועיותו, במחויבותו לתפקיד, לחיילים ולמשימה. היה הראשון לסייע לחבריו, השתלב היטב במרקם החברתי בפלוגה וכחלק מצוות הפיקוד. המפקדים והחברים העידו שידע תמיד לקחת אחריות, ליזום ולעזור, והכול עם חיוך וברק בעיניים. "וכך כתב מפקד החטיבה": חווינו אדם טוב לב, מיוחד ומקסים, שהיה יקר לכולנו".

השירות הצבאי

את חופשות סוף השבוע ניצל כדי למלא מצברים ולבלות עם המשפחה, שהיה קשור אליה מאוד. בימי שישי, כשחזר מהצבא, נהג לצאת לטיול שטח בטרקטורון שאביו קנה לו, והזמין אותו ואת אחיו להצטרף. לפנות ערב התלווה לאביו לבית הכנסת, ולאחר מכן סעדו כולם ביחד את ארוחת השבת. בימי החורף, אהב להכין לאחיו הצעירים סחלב חם, וכולם נהנו להתכרבל יחד במיטה ולבלות זמן איכות משותף.

השירות הצבאי

הפלוגה של אלמוג, שהחזיקה קו בלבנון, עסקה בפעילות מבצעית שוטפת, ותפקידו כחובש קרבי הצריך כוננות מתמדת סביב השעון. אירוע רדף אירוע, ולא אחת, זיהו אותו הוריו בכתבות ששודרו בטלוויזיה לאחר תקריות שבהן תועדו צוותי רפואה מורידים ממסוקים חיילים פצועים על אלונקות ורצים איתם לאמבולנס המפנה אותם לבית החולים. בהיעדר אמצעי קשר זמינים, ובצד הכאב על הנפגעים, כל אימת שראו את אלמוג בתפקיד חשו הקלה.

אלמוג, שנודע בנדיבותו ובטוב ליבו, הרבה להתנדב להישאר ככונן, שמח לאפשר לחבריו לצאת הביתה. כך קרה לא אחת שנשאר בבסיס שבועות ארוכים.

מתכון עם זיכרון

מועד הנפילה

בנובמבר 1998, אחרי שהייה רצופה של כמעט חודש שלם בפלוגה, יצא לחופשת סוף שבוע. בלילה שבין שישי לשבת, בדרכו חזרה מבילוי, נפצע בתאונת דרכים לא רחוק מביתו וספג פגיעת ראש אנושה. הוא הובהל למרכז הרפואי "תל אביב" (איכילוב) ונותח. חומרת פציעתו לא הותירה תקווה, והרופאים כבר שקלו לבקש תרומת איברים.

מועד הנפילה

אבל אלמוג, כנגד כל הסיכויים והתחזיות, שרד. בעשרים וחמש השנים הבאות עבר אין-סוף אשפוזים וניתוחים, והמשיך להילחם על חייו תוך התמודדות עם התקפי אפילפסיה קשים. הוריו לא משו ממיטתו וטיפלו בו במסירות יום ולילה, והמשפחה כולה, שחייה השתנו באחת, עטפה אותו באהבה ובחרה להקריב את חייה למענו.

מועד הנפילה

לאחר עשר שנות אשפוז בבתי חולים ובמרכזי שיקום, ניתן האישור להחזיר את אלמוג הביתה. בית ההורים שבשכונת נווה חוף בראשון לציון לא היה מונגש, ולכן רכשו לו בית לידם והתאימו אותו למצבו, קנו את ציוד השיקום הטוב ביותר ושכרו צוות מטפלים שעבדו במשמרות – הכול כדי להעניק לאלמוג את איכות החיים המיטבית. עם הזמן אף נבנתה עבורו בריכה טיפולית. כמעט בכל רגע נתון היה לצידו גם בן משפחה, וגם הגיסות, שהצטרפו בינתיים למשפחה, נרתמו והפכו לחלק בלתי נפרד מהנוף.

מועד הנפילה

יוסי, האב, שניהל את מבצע השבתו של אלמוג הביתה, ארגן לוח זמנים צפוף ומדוקדק שמטרתו – למלא כל רגע בחייו של אלמוג בשמחה ובבילויים. "קודם כול שאלנו את עצמנו כמשפחה, " סיפר אור, האח הצעיר, "האם הפעילות שחשבנו עליה מתאימה לאלמוג? ורק אז החלטנו מה עושים." כך, נוסף על טיפולי פיזיותרפיה יומיומיים, טיפולים בהדמיית הליכה, הידרותרפיה (טיפול במים) וקלינאית תקשורת, כלל לוח הזמנים היומי גם נסיעות לים, לבריכה, לקניון, למסעדות או לבתי מלון; בערבי השבת נאספו כולם לקראת הקידוש, ולמחרת יצאו לטיול משותף. ארבע פעמים בשנה קיבל אלמוג טיפולים מיוחדים בים המלח, והמשפחה כולה התלוותה אליו כדי לארח לו לחברה. כל אירוע משפחתי או שמחה תוכנן כך שיאפשר את השתתפותו של אלמוג, תוך התחשבות באתגרי ההנגשה ובזמני לקיחת התרופות.

מועד הנפילה

כחמש-עשרה שנים לאחר הפציעה, החל אלמוג להגיב מעט בחיוכים ובמחוות. "הוא חייך לאנשים שהכיר ואהב," סיפר אחיו; "אלמוג היה יכול לשבת שעות במצב סטטי, אבל אם פנית אליו או חייכת אליו הוא מייד הגיב לך. הוא אהב לצחוק ולחייך. זה גרם לי להבין שבפנים יש את אותו אלמוג שלא בחר להיות במצב הזה, אבל הוא לוחם, בגוף ובנפש. גם בימים של התקפי אפילפסיה קשים ביותר הוא מצא את הכוח לחייך אלינו. הוא אף פעם לא רצה להיות מעמסה על אחרים."

מועד הנפילה

נוכח פגיעת הראש הקשה, איבד אלמוג את היכולת השפתית. אימו לימדה אותו לשיר שירי ילדות ולדבר, והודות למאמץ המשותף, הצליח להתקדם ולהגיע למצב שהמשיך את השירים בעצמו.

אלמוג היה אדם צנוע ועניו, ובכל מסגרת טיפולית או שיקומית שהגיע אליה עורר מייד אהדה. "הוא היה איש שכולו טוב", נאמר עליו. כמי שלאורך חייו אהב סדר וניקיון והקפיד על הופעתו, נשמרה שגרת טיפוח שלו גם כעת, כשאיבד את עצמאותו, ותמיד היה מקולח ומגולח והדיף ניחוחות בושם.

מועד הנפילה

לאורך כל שנות הטיפול באלמוג עזרו ותמכו אחיו רבות. גל היה על הלוגיסטיקה, ימית טיפלה בו במסירות במשך שנים ובחמשת החודשים האחרונים לחייו, לאחר שאחד ממטפליו ביקש לצאת לחופשת מחלה ארוכה, החליט אור, צעיר האחים, להתפטר מעבודתו ולקבל על עצמו להיות המטפל הצמוד של אלמוג. "הבנו שאין אפשרות להכשיר מטפל חדש בזמן קצר, " סיפר, "אלמוג תמיד היה בשבילנו במקום הראשון, וכולנו הערצנו אותו."

מועד הנפילה

סמל-ראשון אלמוג ניסים שמש נפל ביום ז' באב תשפ"ג (24.7.2023) והוא בן ארבעים וחמש. הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בראשון לציון. הניח אחריו הורים, אחות ושני אחים.

אלפים ליוו אותו בדרכו האחרונה ובאו לנחם את בני המשפחה, ובהם מפקדיו וקצינות נפגעים שליוו אותו לאורך השנים.

הספדים

ספד לו אחיו אור": אלמוגי שלי, כשהייתי בן עשר נפצעת קשה, פגיעת ראש, ושם הכול השתנה. חייל יפה תואר, מוצלח, נעים הליכות ומלח הארץ, אתה היית הסוג הכי טוב, הכי איכותי והכי יפה ... הפציעה שלך היא סיפור חיינו. מטפלים באו והלכו, טיפולים השתנו, ואנחנו המשכנו לרוץ ולהפוך את העולם כולו רק כדי להשאיר אותך איתנו כמה שיותר ... היית הדמות לחיקוי הכי גדולה בשבילי, אני מבטיח לך שאמשיך את דרכך ...! אני מודה לבורא עולם על הזכות לטפל בך, ומודה לאבא שנתן לי לסעוד אותך בשנה האחרונה לחייך. אלמוגי יפה וטהור שלנו, עטרת ראשנו, היום הנחמה היחידה שלי שאתה כבר לא סובל. מבטיח לך שילדיי ידעו תמיד ויזכרו תמיד שהיה להם דוד גיבור, לוחם אמיץ. נוח על משכבך בשלום, אחי הבכור, אני אוהב אותך. אתה אלוף ותמיד תישאר כזה. הגיע הזמן שלך לנוח באמת".

הספדים

ספדה גיסתו קרין: "אלמוג האהוב, במשך שנים התפללתי וייחלתי ליום שנוכל לשוחח יחד שיחות, לצחוק יחד, שנצבור יחד חוויות משמעותיות. ... סיפרו עליך תמיד שהיית המיוחד באדם, בעל מידות טובות, לב גדול, מנומס וערכי, ואתה הפסד עצום לכולנו. ... אתה השיעור שלנו בחיים, שכל יום הוא מתנה, לצחוק גם כשקשה, להעריך כל רגע. אוהב אותך כל הימים, אשמור את זיכרוןך לעד. תודה על הזכות להיות גיסה של גיבור כמוך, גיבור בחייך ובמותך!"

הספדים

דבריה של גיסתו לילוש: "אלמוגי הגיבור שלנו, פתאום הלכת לנו, והשארת חור ענק בלב של כולנו. תמיד כשהגעתי חייכת חיוך רחב, אמיתי. נתת לי להרגיש שאני תמיד רצויה, אהובה. היו לך עיניים כל כך טובות, כנות. רק מלהביט בך היה אפשר לדעת שכל הסיפורים הטובים שמספרים עליך כל כך נכונים. תמיד תהיה חקוק בליבנו, תמיד נזכור את הכוח שלך להילחם, תמיד נתגעגע ונדבר עליך רק טוב, תמיד נשמח בזכות שהייתה לנו לחיות לצידך. תהיה נשמתך צרורה בצרור החיים, לוחם שלנו, אנחנו אוהבים אותך מאוד."

דברי הפרידה של האחייין ליאם: "אלמוג היקר שלי, למרות שלא הכרתי אותך כאלמוגי של לפני התאונה, הכרתי בן אדם מיוחד שלא מוותר לעצמו. יכלו לראות על הפנים שלך את הבן אדם הטוב שבך, ועל החיוך שלך שאף פעם לא ירד מהפנים היפות שלך שאהבת כל כך לחייך ולשמוח, גם כשהיה קשה. מהסיפורים ששמעתי עליך בכל התקופה הזאת, מהחברים, מהמפקדים ומהמשפחה, הבנתי איזה פספוס נוראי היה פה... העולם הפסיד בן אדם כל כך טוב... לעולמי עולמים תהיה אלמוג הגיבור שלנו. אני אוהב אותך לנצח."

הספדים

כתב האחיין יהונתן: "אלמוג שלנו. מבלי להכיר אותך כל כך טוב אני רואה בתמונות איך היית ילד שמח שעשה חיים... אני מסתכל על אבא, אור, ימית, סבא וסבתא ומבין כמה היית חשוב לכולם, כמה שאתה חסר לכולנו. היית ילד שפשוט נלחם על החיים שלו. בשבילי אתה גיבור ותמיד תהיה, לא אשכח אותך בחיים."

הנצחה

במלאת שלושים יום לנפילתו החלה המשפחה לפעול להנצחתו. במעמד
האזכרה חולקו למנחמים צמידים עם משפט משירו של חנן בן-ארי – משפט
המאפיין את אלמוג ואשר נחקק על מצבתו " –אלוף העולם בליפול ולקום כמו
גדול."

הנצחה

אלוף-משנה אהוד ביבי, מפקד חטיבת האש, סיפר על ההחלטה להנציח את אלמוג בנטיעת עץ על שמו: "דרככם – משפחת שמש ודרך מכרים וחברים, אשר לא מפסיקים לדבר בשבחו של אלמוג, נחשפתי לגלות אדם רגיש, בעל שליחות רבה, אוהב אדם, ישר והגון, אשר גדל על ערכי הציונות ואהבת הארץ. אלמוג בחר בשירות צבאי קרבי, על אף שטומן בחובו סכנות רבות בשגרה ובמלחמה ואנחנו, הדור הנוכחי, רוצים להוקיר תודה. כך גם ניטע את סיפורו של אלמוג בחטיבה, ונדאג להנציח ולספר את סיפורו לנו ולבאים אחרינו."

הנצחה

גדוד "אייל" – 403, שבו שירת אלמוג, הפך מגדוד ארטילריה לגדוד מילואים. אחיו אור החליט להתגייס לשירות מילואים בגדוד זה, וכך להמשיך את דרכו. המשפחה השתתפה במיזם "מתכון עם זיכרון" המחבר בין טעמים וזיכרונות, והכינה את האוכל של אימו שאהב כל כך.

הנצחה

שמו של אלמוג חקוק על האבן בקיר הנופלים בני ראשון לציון ובבית יד לבנים בעיר, בקיר הנופלים בירושלים ובבית התותחן בזכרון יעקב. תיכון "אמירים – מקיף ה" בראשון לציון, בו למד אלמוג, החליט להנציח אותו בטורניר כדורסל "3 על 3" שיתקיים מדי שנה בחודש דצמבר – חודש הולדתו. בית הספר יקיים גם פעילות בקרב תלמידי הכיתות הגבוהות, שבה יסופר סיפור חייו.

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

